

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Afflictio Consolans, Seu Svccincta Non Minvs Ac Clara Methodvs

Wintrich, Victor

Coloniæ, 1644

Discvrsvs X. Ostenditur, miserias, vt solatio sint, hilariter perferendas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45734](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45734)

DISCVRSVS X.

Ostenditur, misérias, vt solatio sint, hilariter perferendas.

Hac sit consolatio mea, vt affligens me dolore non parcat.

Iob 6. v. 10.

Hebraeus Sapiens ad prosequendum de afflictione sermonem me incitat, dum mœrore humiliari virum, & sermone bono lætificari asserit, sic habet: *Mœror in corde viri humiliat eum, & sermone bono lætificabitur.* Sermonem ergo bonum & lætificantem proponam, cum læticia & hilaritate perferendas misérias esse, ostendens.

EX } S. Scriptura,
Ethnicis &
Rationibus.

D 6

Ad-

Adhortatur me Apostolus, vt, ad mi-
 ferias si tendendum sit, velociter curra-
Hebr. 12. mus, & assumptis pennis volemus, *cur-*
ramus, inquit, *ad propositum nobis certa-*
men. Quid ais, Paule, quid ais? ad certa-
 men currendum suades, in quo nil nisi
 miseræ, vulnera, angustie & tribulatio-
 nes minantur? quis hic non testudine
 tardior? Si vltro obueniatur certamen
 hoc, acerbum erit non declinare, non
 fugere illud posse; sed dico, ait Paulus,
 curramus. Quid autem ad cursum te ex-
 citare debeat, addo: *Aspicientes in au-*
ctorem fidei & consummatorem Iesum,
qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem
confusione contempta. Is obuiam certa-
 mini iuit, is properauit ad agonem, vo-
 lauit ad luctam: Surgite (inquit) eamns
Psal. 18. iam iam adueniente proditore, *Exulta-*
uit vt Gigas ad currendam viam. Passio-
 nis, ad manducandum Pascha, quo im-
Luc. 22. molandus erat: *Desiderio desiderauit*
 hoc Pascha, eheu cruentum Pascha!
 eheu tibi, ô Christe, durum & amarum!
Matt. 26. & tamen properas, *hymno quidem di-*
cto.

Cantator Cygnus funeris ipse sui.

Quid

Quid hic nunc moriturus, passurus,
contumelijs afficiendus cantas, rides &
exultas?

Exaltatus, triumphaliter exceptus,
O sanna audiens, Filius David & Rex Iu-
deorum proclamatus doles, lamentaris,
& amarè fles! *Videns ciuitatem fleuit su-* *Luc. 19.*
per eam. Cur hæc omnia? Audi, propo-
sito sibi gaudio sustinuit crucem, vt &
vos eadem cogitatione armemini. Re-
cogitate ergo eum, ne fatigemini defi-
cientes animis vestris. Clamat ceu stre-
nuus belli dux: Quod me videtis facere,
facite; gaudens & exultans in certamen
volo, vt alacriter certans, gloriosè vi-
ctor coroner. Certè, certè sic se res hæc
habet, Charissimi, verum est vetus hoc
Germanorum prouerbi-um:

Frisch gezeugt ist halb gefochten.

Iam penè vicit, qui gladium animosè
strinxit. Quid igitur vanè lamentaris?
hæc mala lachrymis nesciunt cedere, a-
nimus erectus, alacer, Deo que fidens
omnia triumphat mala.

Suasit hoc suis Christus, vt gauderent
pugnantes, & pugnarent gaudentes, vel
mercedis intuitu: *Beati*, inquit, *cum* *Matth. 5.*

maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersus vos. Audi quid tunc Apostolis faciendum præscribat Sapia: Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. Quid, ô Iesu, qui lachrymis semper delectatus es, qui ad planctum semper vocasti, in causa & occasione lachrymarum, tuos cur ridere iubes? merces eorum copiosa est in cælis, proinde non quid patiantur, videant; sed quare & exultent.

Optimi Magistri boni certè Discipuli facti sunt; hinc & ipsi in miserijs risum percipiebant & gaudium, & ad idem alios in miserijs exhortantur. Maxima, post gloriosam & admirabilem Christi in cælos ascensionem, Apostolos inuadebat persecutio, exulabant Ciuitatibus, & Synagogis arcebantur, virgis & flagellis vapulabant, ad Concilia rapiabantur, sed *ibant gaudentes à conspectu Concilij*, quam ergo in ipsis gratiam, quem obtinere fauorem? *quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati.* Hæc obtenta priuilegia, hæc immunitates, contumeliji affici.

Act. 5.

Et

Et ad idem exemplo suo inuitatos nos
 adhortantur. Ideo Iacobus in sua Ca-
 nonica: *Omne gaudium, ait, existimate, Iac. I.*
fratres, si in tentationes varias incideritis.
 Quæ hic gaudij causa? Scientes quòd
 probatio fidei vestræ patientiam opera-
 tur, patientia autem opus perfectum
 habet. Cùm igitur Christus te perfectum
 velit, & perfectio in te esse sine patien-
 tia nequeat, patientia sine probatione,
 & vera probatio, in gaudio aduersita-
 tis tempore, illucescat ergo hilariter,
 hæc sit consolatio, afflictum te gau-
 dere.

Sic enim Augustinus: Clamat iustus, *August.*
 gloriamur in tribulationibus, & in die- *sup. Ps. 36*
 bus famis saturamur, si egestatem intus
 pateretur iustus, quomodo gloriaretur
 in tribulationibus? videbantur foris an-
 gustiæ, sed intus latitudo erat, in medio
 tribulationis gaudium est. Et mellifluè
 Bernardus, ad virtutes spectat tribula- *Bernard.*
 tiones fortiter sustinere, ad sapientiam
 in tribulationibus gaudere, confortare
 cor suum & sustinere Dominum virtutis
 est, gustare & videre quoniam suavis est
 Dominus sapientiæ est.

ETH-

ETHNICI IN TRIBVLATIONI-
BVS EXVLTANT.

Si te, ô Christiane, nec Christi, nec Ap-
postolorum ad hilariter patiendum eri-
gant exempla, vel Ethnicorum te con-
fundant opera, & excitent monita, vt
scilicet tu vitæ æternæ intuitu facere
non detrectes, quod illi vanæ spe gloriæ
illecti aggressi sunt. Fortuna, inquit an-
tiquitas eorum, ignauissimum quem-
quam refugit, fortiter (gaudendo, riden-
do) obuiantem aggreditur, ignem ex-
peritur in Mutio, paupertatem in Fabri-
cio, tormentum in Regulo, venenum in
Socrate, mortem in Catone, sed exul-
tant lætantes spe gloriæ vanæ nominisq;
perennis. Sapienter monet Sapiens Ro-
manus, Aduersis non indolendum esse,
quia

Quod durum fuit pati, meminisse
dulce est.

Idem dum quæsisset, quid præcipuum
in rebus humanis? respondit, posse læto
animo aduersa tolerare, quicquid acci-
derit, quasi tibi volueris accidisse, de-
buisses enim ferre, si sciisses omnia de-
creto Dei fieri, flere, queri, ingemere
de-

desciscere est. Quærit iterum, quid præcipuum in rebus humanis? animus, respondet, contra calamitates fortis & contumax. Quærit tertio, quid præcipuum in rebus humanis sit? altos supra fortuita spiritus attollere, respondet, hominis meminisse, ut siue foelix eris, scias, hoc non futurum diu, siue infelix, scias, hoc te non esse, si non putes. Hæc igitur post S. Scripturæ auctoritatem Ethnicorum placita te ad hilariter patiendum inducant: duas adhuc addo rationes, illam ab auctoritate, postremam à simili petitam.

Quæro igitur, qui in angustijs es, an intendi illas vel remitti desideres? utique remitti dices, ergo hilariter eas perfer, quia sic minuuntur, & remittuntur. Hyer. Animi, inquit, lætitia dolores corporis mitigat, si ad ægrotationem corporis accedat ægrotudo animi, duplicatur infirmitas, duplicatur infirmitas, ergo hilariter; quia sic Hebræus Sapiens fatur: *Animus gaudens atatem floridam facit, spiritus tristis exsiccatur ossa.* *Prov. 17.* Quid igitur mœrore conficeris? Hæc sit consolatio, ut afflictus gaudeas, & non erit

erit

erit afflictio. Sunt equi adeo bene instructi, vt Dominum suum non solum patientissimè sessui recipiant, sed & sessuro genuflectant, quin etiam gestantes exultant, ita vt ad incitandum eos neque flagellis, neque calcaribus opus sit. Vt iumentum apud DEVM factus es? Exultabis, vbi insederit, non senties virgam, non experieris calcaria, cures vltra ad propositum tibi certamen. Sit ergo hæc consolatio tua, vt hilariter sustineas, quia sic vult Ecclesiæ Sanctæ Caput

1. Pet. 4. Apostolus Petrus, cum ait: *Communicatos Christi passionibus gaudete.*

DISCVRSVS XI.

Ostenditur, miserias, vt solatio sint, constanter sustinendas.

Hæc sit consolatio mea, vt affligens me dolore, non parcat.

Iob 6. v. 10.

DE afflictionibus quod crebrius agam, non est intentionis meæ, vt